

TELEGRAFUL ROMAN.

Apare Marțea, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 14 C., 6 luni 7 C., 3 luni 3 C. 50 fl.
Pentru Arad pe an 16 C., 6 luni 8 C., 3 luni 4 C.
Pentru străinătate pe an 24 C., 6 luni 12 C., 3 luni 6 C.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la

Administrațiunea tipografiei arhidiecezane Sibiu, strada Măcelarilor 45

Corespondențele sunt a se adresa la

Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 34.

Epistolele nefrancate se refușă. Articollii nepublicați nu se înapoiază.

INSERTIUNILE:

Pentru odată 14 fl., — de două ori 24 fl., — de trei ori 30 fl. rëndul cu litere garmond

Farisei, sau pocăiți?

S'a pornit o adevărată gônă în contra unor fruntași ai vieții publice din Arad, gônă care n'a cruțat nici poziție, nici etate, nici sanctuarul familiar.

Ni-am înfiorat totdeauna când am văzut patimi deslănțuite și ómeni cu porniri sêlbătice, înainte cărora nu e nimica sfânt.

Unul din cei împinși în „vêrtej” — secretariul consistorial Dr. Vasile Goldiș, — a scris doi articoli, pe cari ori-ce om cu mintea la loc îi subscrie cu amândouă mâinile. Da, „păgâni” și otrăvitori sunt cei-ce mănca și atacă onórea ómenilor, căci onórea e tesaurul cel mai scump ce 'l putem lăsa drept moștenire fiilor nostri, și desbrăcat cineva de acest talisman, e mult mai amărât de cât chiar sêrmanul care scribere de frig la colțul stradelor, nebăgat în sêmă de trecători.

Cum se face, că dl Vasile Goldiș numai acum vine la raționament atât de sănêtos, până-ce chiar tovarășii sei de luptă au introdus acest „mâncat” de onóre, acest banditism ziaristic aici la noi, și 'l au cultivat cu o rară vitejie, crescând în societate burueni, al căror suc veninos ei îl beau acum cu prisosință, și numai când îl gustă și ei, ved că, zeu amară pomă e această beutură.

Domnul Goldiș trăia pe vremuri în Brașov la catedră, și tovarășii sei împraștiau din prisosința inimii lor epitetete „trădători”, „mișei”, „poltroni”, dar' atunci nu s'a revoltat în inima sa, și acei tovarășii ucigași nu erau atunci nici păgâni sau otrăvitori, nici mâncători de onóre, ci soți de luptă, români de la rôtă și fruntași, de fapt însê nește amărâți de băețandrii, cari umblau ca cucuveicele prin stradele Sibiului, mai mult beți de cât trezi, niște ființe josnice, cari anume erau încurajați și puși la cale *din consiliu*, sê scarmene pe cei-ce aveau cu o felie de pâne mai mult de cât ei.

Și când unul din fruntașii vieții publice, apostrofând de acești nihilisti, că strică tinerimea și fetițele din școlă civilă de aici — a căutat sê și sere onórea pe calea judecătoreiei, cerând satisfacție pentru insultele și vătămările ce i-s'au adus pe nedreptul: tovarășii de azi ai dlui Vasile Goldiș unisono s'au năpăstuit asupra celui mai mare *binefăcător al școlii de fetițe*, și 'l au tras de nou în noroiu, însinuându-i că cu ajutoriul judecătoreilor ungurești nimeceste un român, pe când lumea știa și atunci și știe azi și mai bine, că „ucigașul” era un condeiu simbriaș, o esistență catilinară, un om fără rost și căpătêiu, și că și azi banii școlii sunt măncați de el, și numai în lipsa de avere nu se pot încassa. Dl Vasile Goldiș, care azi stă la pândă, atunci n'a avut un cuvânt de reprobare, n'a sărit sê apere onórea celui atacat, n'a ocărît pe păgânul, ci a stat cu mâinile în solduri, ca sê nu zicem că s'a bucurat de cele ce se scriau, nu că dór' adevêrul era scris, ci pentru-că i convenea de minune, că „ucigașii” stau la pândă, nu cu ciomagul ori cu revolverul, ci cu câte o penă muiată în venin, ca sê spargă societatea, sê nu lase pe cei-ce munciseră mulți ani, ca sê se bucore de rodul muncii lor.

Tovarășii dlui Goldiș nu s'au dat „în lături”, unde le era locul, dl Goldiș nu s'a lăpêdat de ei, au mers împreună, au terorizat până ce s'a scărbit lumea de modul lor mișelesc de a ataca pe furii, începând de la rēposatul metropolit până la actualul cap bisericesc cu toți dignitarii mici și mari, de la Dr. Gall până la cel din urmă funcionariu, de la presidentul partidului național până la ultimul luptător, pe care nu 'l au știut în rēndurile lor. Și când unul crescut pe sprâncenă de ei, la fel, a luat și el péna cu venin, cum a învățat de la măestrii, atunci curg „declarațiunile direcțiunilor” că cutare e curat ca aurul, e neprihănit și fără cusururi, ear' cel ce atacă e mișelul, e poltronul, e miserabilul, ear' aci nu se pot opresc, căci nu se pot oprî, ci cer și ei scutul justiției, ca sê-ia în apêrare, căci veți Dómne onórea e atacată, și onórea e pentru Dr. Oncu, Mangra, Ciorogar, dar' numai pentru ei, talismanul cel mai scump, de care odată cu capul nu se pot lăpêda, nu o pot da pradă ucigașilor, pe când onórea unui *Parteniu Cosma*, Gall, archimandrit Pușcariu și altor muncitori, e iac'așa, o nimică, o pôte călea în picioré ori-ce tras-împins și toți corespondenții maleconțenți și nihilisti, cari fac parte din haita ucigașilor de onóre.

Iată, domnilor, unde ați împins lucrurile, și ce școlă pécătósă și miserabilă ați inaugurat și cu ce ființe catilinare v'ați însoțit, ca sê purtați luptă, nu contra dușmanului comun, contra ungurului, care ne strivește pe toți, ci contra românilor, contra celui ce vieța și pune pentru neam, contra celui ce știe și muncii, și jertfi și iubi neamul din care face parte.

La alte popóre, bărbați vrednici, cu calități eminente, stegari falnici, sunt feriți de atacurile veninóse ale „băețandrilor”, — la noi însê sunt anume organizați, anume duși la chefurii, ome-niți și îmbătați, ca apoi sê scrie, sê scrie cu venin și sê ucidă, pân' ce distrug totul, dór', dór' vor ajunge ei — cu ciomagul, la urmă, când cu péna muiată în venin nu va mai merge.

Ceteam totdeauna cu drag ziarele. Nici în „Observatoriul” fericitului „Barrișu”, nici în „Gazeta” lui „Murășan”, nici în „Telegraful” lui „Cristea” nu am cetit bazaconii, și mai puțin atacuri ticluite cu meșteșuguri la adresa bărbaților fruntași. De-odată vine diavolul de la București și se cocoțeză în vârful „Tribunei” din Sibiu, și dă pe ei: fie er-tații *Măcelariu*, *Bologa*, *Hannia*, *Ioan Popescu* — și se înfelege, rēposatul Metropolit cu vârful și îndesat.

Noi cei mai tineri pe atunci stăteam neorientați și nu ne puteam da sêmă, de ce se întêmplă tóte aceste. Întreb odată pe unul bine inițiat, care de sigur a regretat că mi-a spus, cum se face de pórta o campanie atât de inverșunată contra acestor bărbați harnici? Imi spune: „Prea au trecut mare la popor, au mare popularitate la preoțime, și trebuie sê-i atacăm, azi, mâne, poimâne, până ce 'i vom desbrăca de popularitate și de onóre — altcum nu le putem lua locul în congres, în sinod și în adunarea municipală.”

Am înfeles, n'am mai întrebat nimica, eram orientat. După timp ved că încep sê atace și pe alt fruntaș, eere trăește și azi.

Profit de ocașie și mă informează, cum vine de 'l atacă și pe acesta?

„Prea a cuprins teren, prea se ridică veneticul, și pe acesta, mai ales pe acesta suntem datorii sê 'l strivim, căci de nu — pune azi-mâne mâna pe putere și ne topește el pe noi”. Acestea le spunea intimul la 1884. Am înfeles.

Prietinul, care imi spunea acestea trăește și azi, în parte și-a mai schimbat vederile, dar' nu cred, că cetind aceste șiruri nu 'l va duré, vedând rezultatul la care au ajuns.

Temerea lui s'a împlinit, ei au atacat, au atacat din greu, pe unii i-au și îngropat, dar' pe veneticul cel ce cuprinsese teren și prea se ridicase, nu 'l au putut nimici, din contra stă sus și tare și azi și privește cu mândrie, că a curățit în biserică binișor holda de neghină.

Nu am zis eu, nici n'am scris nici-odată, că *pasivitatea* mult lăudată odinórá de dl Russu, azi nu e vrednică o *cépă degerată*, ipsissima verba ale domnului *Russu-Siriannul*, și cine m'a tractat mai brutal, cine s'a năpăstuit mai mult asupra mea de cât chiar acest domn, tocmai pe tema de tradare națională. O a făcut dór' dl Russu din convingere politică? Dar' de unde? De-ar fi avut convingere atunci, ar avé și azi, dar' vorba era de interese. Vedeam dl Rusu, că am puțină trecere la conaționali mei în cercurile unde eu munceam și aceea trecere voia sê mi-o răpescă, când se năpăstua asupra mea și scria nește minciuni când din Orăștie, când din Alba-Iulia.

Unde erai atunci dle Vasile Goldiș, care astăzi condamnă pe cei-ce atacă pe furii, pe domnul Vlaicu?

Dar' eu nu am apelat, nici atunci — și nu apelez nici azi, sê mă ia nimenea în apêrare. Apărătorul meu — sunt faptele ce le-am făcut în viața publică și acele sunt carte deschisă pentru toți, poftescă și mă atace pe tema de tradare cine pôte, cui îi dă mâna și are curagiu, dar' nu din tufă, cum ați făcut ani de-a rëndul — și ați introdus în ziaristica noastră cel mai sêlbatic banditism otrăvitoriu.

Mê bucur, că în ciasul al 11-lea vè ved pocăiți, dacă cumva nu sunteți farisei, și una o mai doresc: încetați cu bârfelele, combateți fapte — dar' deschis, cu fruntea senină, și cu subsciere, cum se cuvine sê o facă bărbați, ear' nu cum fac poltronii — pe furii și în ascuns.

Nicolau Ivan

asesor consist.

La Viena. Prim-ministrul Széll a plecat Sâmbătă la Viena, pentru-ca sê cêră de la Maiestatea Sa sancționarea prealabilă a proiectelor de lege, referitoare la pact, cari în 28 Ianuarie vor fi prezentate parlamentelor, atât la noi, cât și în Austria. Tot Sâmbătă a plecat la Viena și ministrul de honvedé Fjérváry, pentru a face M. Sale raport despre situație, cu privire la legile militare.

„Craii de la Rêsărit”,

de Virgil Cioban, stud. teol.

(Urmare)

Afară de aceste două date principale, evangelia ne mai presintă două date secundare:

I. Unii privesc ca punct de orientare steaua estraordinară a Magilor, zicând că acesta a fost probabil o conjuncție particulară a 2 stele, ce s'au întâlnit pe timpul acela.

Astronomul Kepler (+ 1630) zice că la 747 u. c. a fost constelația lui Iupiter și Saturn în semnul peștelui.

La conjuncția din anul 1604 a lui Iupiter și Saturn, Kepler a văzut o stea de mărimea întâiu, care în anul următoriu a dispărut, și deduce că acesta a fost steaua care au vădut-o Magii la conjuncția din 747 u. c. După calculul lui Kepler conjuncția de pe timpul care ne interesază a început la anul 747 ab u. c., s'a augmentat la 748, pôte chiar și 749 și 750 a. u. c.

Dacă conjuncția (intâlnirea) despre care ne vorbește Kepler a fost steaua pe care au vădut-o Magii, apoi Christos a putut sê se nască sau în anul 747, și astfel era creștină e greșită cu 7 ani, sau în 748, greșela 6 ani, sau în 749 greșela 5 ani, sau în 750, greșela 4 ani.

„Unii cred că apariția acesta ar fi fost un comet și adesea același comet, pe care 'l au vădut Chinesii pe la 750 u. c.; așa dară pe timpul nașterii lui Christos, și 'l au introdus în tabelele lor astronomice.”

Dar' sê vedem ce zice evangelia. Mateiu zice la cap. 2 v. 2, „*εἶδομεν γὰρ αὐτοῦ τὸν ἀστέρα*”. Aci avem acusativil de la ὁ ἀστήρ, εἶρος ceea-ce înseamnă stea, apariție luminósă în aer, pe când dacă am avé sê înfelegem o constelațiune ar sta ἀστρον, de la τὸ ἀστρον, ou. Deci nu putem înfelege constelația, cu atât mai puțin pôte fi vorba de vre-o conjuncție.

Mai bine vorbește contra unei constelații sau conjuncții versul 9 de la Mateiu, căci o stea, o constelație sau o conjuncție sunt supuse fie-care mai mult sau mai puțin unor legi anumite așa că fie-care își face calea ei atât de regulat în cât astrologii de azi pe baza acelor legi și regulé știu ce s'a întêmplat cu cutare stea mai de frunte înainte de acesta cu sute și sute de ani. O stea, care își face calea ei prescrișă de legi, nu ar fi putut merge înaintea Magilor, nu s'ar fi ascuns, când au intrat ei în Ierusalim, și nu li-s'ar fi arêtat eară în calea spre Bethlehem. Deci trebuie sê înfelegem sub steaua Magilor o apariție luminósă pe ceriu, o stea estraordinară, o minune a Atotputernicului Dumnezeu.

Ioan Gură de aur zice că a fost un meteor, care a arêtat Magilor calea spre locul mântuirii precum stâlpu de nor local condus pe poporul ales în pustiiile Arabiei.

Ignatie cel Mare în epistola sa către Epheseni c. 19 vorbește pe larg despre ea. El zice întră altele: „ἀστήρ ἐν οὐρανῷ ἔλαμψεν ὑπὲρ πάντας τοὺς ἀστέρας καὶ τὸ φῶς αὐτοῦ ἀνεκλάλητον ἦν, καὶ ἔ ἐνισμὸν παρεῖχεν τῇ καινότης αὐτοῦ.”

„Precum la a 2-a venire a fiului omului se va arăta pe ceriu un semn minunat (Mat. 24, 30), așa s'a întâmplat și la prima sa venire. Dacă am fi arătarea acesta cerescă de o arătare ordinară — se naște întrebarea a 2-a: Cum au cunoscut din ea Magii tocmai nașterea lui Messia? Căci ei zic hotărît: „Am văzut steaua lui“. La acesta întrebare încă nu putem răspunde cu siguranță, numai atâta vedem din Sueton (Vespas. c. 4). Tacitus (hist. 5, 13), Iosif Flaviu (bell. Jud. I. 5, 5, 7, 31), că pe timpul nașterii lui Christos profetia despre apariția unui mare rege universal în orient era răspândită în tot locul și la păgâni. Un fel de presimțire sinistă, întunecată cuprinsese pe totă lumea de pe atunci, că un fapt, care va face epocă universală ar fi aprôpe, umplând pe cei răi de spaimă, ear' pe cei buni de o dorință (Sehnsucht). Acesta profesie de sigur pătrunsese și la Magi, și inimile lor au simțit un dor ascuns după mântuire. Atunci le apărură lor, în nopțile făcute și liniștite, petrecute în observarea ceriului instelat (când sufletul și inima omului sunt mai acceptibile pentru influințe și idei înalte), le apărură o stea, care mai înainte nu o văduseră nici-odată, și apariția eternă se legă imediat cu vocea sufletului lor și deduseră că acum va fi venit timpul, când dorința lor ferbinte va trebui să se liniștească și că steaua trebuie să fie conducătorul lor la Mântuitorul lumii“ (Bisping).

II. Un alt dat, earăși necomplet, despre nașterea lui Christos, se află earăși în evanghelii. La Luca c. 3 v. 1—4 ni-se spune că Ioan botezătorul, înainte Mergătorul lui Christos, a început să predice în anul al 15-lea al domniei lui Tiberiu, și pe când predica și boteza la Jordan a venit la dînsul și Iisus, ca să se boteze. Iisus era atunci „ca de 30 ani“.

Vorbindu-se de anul 15 al domniei lui Tiberiu, nu putem ști precis, care an e a se înțelege, căci nu se știe numărându-s'au aici și anii domniei lui Tiberiu pe când fu el luat ca coregent cu August (764—765 ab. u. c.) sau numai de la mórtea lui August, când Tiberiu ajunsese singur împărat (767 ab. u. c.) Nu știm nici aceea, cât timp predicase Ioan până când a venit la el Iisus. Apoi Iisus, când a venit la Ioan nu era de 30 de ani, ci „ca de 30 ani“, deci pôte era mai bătrân de 30 sau mai tânăr.

Deci nici acesta dată nu ne indică precis anul nașterii lui Christos, ci reese numai aproximativ, că Iisus s'a născut cam pe la 749—750. — Dacă cei 15 ani de domnie ai lui Ti-

beriu, de cari face amintire Luca, s'ar număra numai de la timpul când Tiberiu ajunsese singur împărat (deci 767 u. c.) atunci Iisus s'a născut în 752, dar' acesta nu se pôte din motivul că Irod a murit la 750, ear' Christos era pe atunci născut. În cazul acesta apoi cei 15 ani de domnie ai lui Tiberiu sunt numărați de la timpul când el a fost coregent al lui August, adică 764 sau 765, ear' Christos s'a născut la 749 sau 750 ab. u. c.

„Din motivul, că se determină numai în mod vag anul 30 al vârstei lui Iisus pe timpul arătării sale la Iordan, după care începură îndată activitatea sa publică, nu putem calcula precis anul nașterii sale, chiar dacă am ști cu ôre-care siguranță, că anul întâiu al activității sale cade în anul 781 de la fundarea Romei, adică în anul 28 al erei noastre. Știm însă cu ôre-care siguranță, că anul 781 de la fundarea Romei este anul prim al servirei sale mesianice, pentru-că în anul prim al activității sale au zis cătră el Judeii în Ierusalim, că de la începerea rezidirei templului sunt acum 46 de ani (Ioan 2, 20), știut fiind că templul lui Irod a început a se zidi în anul 735 de la fundarea Romei; de aici rezultă numai aproximativ anul 750 ca data nașterii lui Christos“. (Eus. Popovici Ist. bis.) 735+46=781—cam 30=749 sau 750 sau 751 (dar' acesta nu se pôte din motivele de mai sus).

Din cele zise până aci se pôte vedea, că după toate probabilitățile anul nașterii lui Iisus Christos este 750 de la zidirea Romei, ear' nu 754, după cum socotise D. Exiguus deci era noastră creștină e greșită, numărând mai puțin cu 4 ani de la nașterea lui Christos.

„Tot așa nu știm nici luna, nici ziua nașterii lui Christos, ba chiar nici anotimpul. Cei vechi au primit ca ziua nașterii lui Christos, când 20 April, când 19 Maiu, când 25 Dec., cei mai mulți 25 Decembre și deci acesta zi s'a sărbătorit la apus din jumătatea primă a veacului al 4-lea ca ziua nașterii lui Christos, pe când în răsărit ea nu se serba așa; în răsărit amintirea nașterii lui Christos s'a serbat într'o zi cu amintirea botezului lui, și anume la 6 Ianuarie. Abia de la sfârșitul veacului al 4-lea orientul urmă și el exemplul occidentului și începură a serba Nașterea Domnului la 25 Decembre, ear' ziua de 6 Ianuarie fu păstrată în orient pentru sărbătorirea botezului Domnului în Jordan, în occident ea fu consacrată spre amintirea închinării Magilor înaintea Mântuitorului celui de curând născut“. (Eus. Popovici. Ist. bis.) (Va urma.)

făcut să încalce. A trebuit să primblăm mai întâiu caii, să-i tragem de urechi, să le ridicăm câte un picior, să-i ghioldim, să ne frecăm de ei, pentru-ca să le convingem, că n'au nici un nărav, așa că multă vreme am pierdut până am vădut caravana pusă în mișcare.

Femeia, pe care o luasem cu noi, avea datorința să apere de muște caii cocónelor. Prin pasul Bran se pôte trece în România pe două locuri: pe la *Cruce*, unde duce o șosea escelentă, și pe la „*Gușanu*“, unde e numai o potecă.

Noi am apucat spre Gușanu. Drumul trece prin comuna Șimon, situată pe o vale îngustă. De ambele laturi sunt dealuri înalte, ear' calea e plină de bolovani, cu deosebire în partea superioară, unde călătorul în nentmărate rânduri e silit să trecă calea p. în apă, lipsind podurile.

La capătul satului de din sus am lăsat apa Șimonului la stânga, și începem să suim un deal repede, numit „*Plaiul lui Lom*“, care ține cam 1/2 oră. Îndărăt se vede încă satul cu casele lui împrăștiate, la stânga se mai aude încă murmurul apei, rostogolindu-se peste bolovani. Noi urcăm dealul cu greu, caii stau și se odihnesc la mici intervale, și făcând adănc. Aerul e răcoros și curat. Pădurea de fag ne impresără de toate părțile, și

Pentru catedrală.

Intră colectele mai frumoase făcute pentru catedrala noastră trebuie să înșirăm și cea din comuna *Tilișca* în protopopiatul Seliștei, unde poporul în frunte cu preoții sei a contribuit în total considerabila sumă de 979 cor. 12 fil.

Pe lângă preoții, ale căror contribuiri le-am publicat deja, au mai oferit sume mai însemnate:

1. Comuna bisericăscă Tilișca cor. 300
 2. Țeranul evlavios Ioan Popa Zeic „ 200
- Acesta și-a eternizat deja numele prin forte însemnate sume de bani dăruite bisericii noastre din Tilișca.
3. Ioan Iuga, funcționar de bancă cor. 30
 4. Vasile Mușoiu, notariu diplomat „ 30
 5. Nicolae Miclăuș și soția Paraschiva „ 10
 6. Ioan Trichenea „ 6
 7. Simion Rodean „ 5
- și alții, și alții.

Tot la colecta pentru zidirea catedralei a subscris preoțimea noastră din tractul *Ilia* următoarele sume:

1. Avram P. Păcurariu, protopresbiter (acum al Hunedorei) cor 300
2. Ioachim Ivan, paroch în Bărești „ 120
3. Nicolau Anca, paroch în Cerbia „ 100
4. George Perian, paroch în Vorța „ 100
5. Nicolae Chirciu, paroch în Almaș-Seliște „ 100
6. Gerasim Olariu, paroch în Bacea „ 100
7. Arcadiu Olariu paroch în Sirbi „ 100
8. Petru Stef, paroch în Micănești „ 100
9. Dimitrie Nistor, paroch în Glodgilești „ 100
10. Teodosiu Popa, paroch în Fureșora „ 100
11. Miron Oprean, paroch în Gothatea „ 100
12. Ioanichiu Luchu, paroch în Cărmăzănești „ 100
13. Romul Iacob, paroch în Gurasada „ 100
14. Nicolau Enciu, paroch în Zam „ 100
15. Iosif Oprean, paroch în Booz „ 100
16. Pavel Popa, paroch în Gialacuta „ 100,

ear' următorii unsprezece învățători de la școlile noastre din tractul amintit mai sus au subscris următoarele sume:

1. Teodor Ister (inv. în Uleș cor. 20
2. Alexiu Gabor (Gurasada) „ 20
3. Iosif Pêrvu (Murăș-Breteau) „ 20
4. Vasile Jurcovan (Ilia) „ 20
5. Nicolae Suma (Gothatea) „ 20
6. Filimon Cosma (Tătărești) „ 20
7. Iosif Crișan „ 10
8. Iuliu Moțiu „ 6
9. Romul Petrașcu „ 5
10. Miron Racoțian (Cerbia) „ 5
11. George Pap (Brașeu) „ 5

Din Brașov.

Inmormântarea protopopului Ioan Petric.
Brașov, 12 Ianuarie 1902.

Domnule Redactor! Am așteptat, ca altcineva mai dibaciu în condei de cât mine să descrie frumoasa înmormântare a iubitului, blândului și venerabilului protopop *Ioan Petric*. Vădând însă, că așteptarea mea e zadarnică, ca să nu-și pierdă actualitatea, mă grăbesc s'o fac eu, cum voiu pute.

Era orele 2 p. m. în ziua de Boboteză a. c. Biserica sf. Nicolae din Scheiu era îndesuită de public, de se strivia om pe om. De la general până la cerșitor, de la bogat până la sărac, toate păturile societății din Brașov și din întregul comitat erau aici reprezentate. Prințre onorații am observat: Din partea bisericii evanghelice-luterane pe decanul Dr. *Herfurth*, paroch în Cristian, parochul abate *Edmund Neuriehrer* representa biserica rom.-catolică. Mai erau de față: fișpanul contele *Stefan Iázár*, generalul de brigadă *Iosif Tapeiner*, viceșpanul Dr. *Jekel*, primariul Francisc *Hiemesch*, inspectorul școlar Dr. *Pintér*, prim-notariul comitatului *Panczél* ș. a.

În mijlocul bisericii, sub baldachinul numit la noi „ceriu“, se afla sicriul descoperit, cu corpul mult regretatului protopop Ioan Petric: cu sf. cruce în mână și cu sf. Evanghelie pe piept, venerabilul bătrân cu capul albit de ninsori fără să aibă vr'o sbărcitură în fața lui senină înfățișă simbolul blândității creștinești. — La drépta sicriului stăteau numărösele lui neamuri: Venerabila dómna *Zoe I. Petric*, încungiurată de copii, nepoți și strănepoți. Se vedea întré ei și actualul dirigent al filialei „*Albina*“, Dr. Nicolae *Vercerdea*. Din fața lui serioasă cetia responsabilă ea, de care era pătruns, ca succesor al defunctului în cât privește pe numărösa familie Petric.

Pe la orele 2 1/4 p. m. reprezentantul Escelenției Sale, I. P. sfințitului nostru Archiepiscop și Metropolit și Venerabilului nostru Consistoriu arhidieceșan, Preacuvioșia Sa dl protosincol Dr. Eusebie R. *Roșca*, directorul seminarului nostru din Sibiu, dă binecuvântarea. În bună rânduială ies din altariu și se postéză înaintea sicriului, în frunte

FOIȘORĂ

O excursiune la schit

de G. Babeș, paroch.

Vor fi aprôpe 20 de ani, de când ca student am făcut pentru prima-ôră o excursiune la schitul Ialomița, în România.

Ardeam de dor să mai văd odată acele locuri romantice, și așa am înghebat în vara trecută o societate de 5 bărbați și 3 dame, cu cari împreună am făcut o nouă călătorie.

Damele s'au îngrijit pentru d'ale mâncării, bărbații am purtat grijă s'avem udătură în de-ajuns, și am hotărît ca Lunia vitóre la 4 ore dimineața să ne aflăm cu toții la hotel „*Buceciu*“ în Bran, unde am dispus să ne aștepte cu caii. Am mai luat cu noi încă un om și un cal pentru bagaj, și o femeie, care avea să stea în tot decursul călătoriei la dispoziția damelor.

La ziua și ora fixată ne-am aflat cu toții la locul de întâlnire. Am pachetat bagajul, l'am pus pe cal, ear' bărbații, fie-care ne întreceam să ne alegem calul cel mai voinic și mai frumos. Dar' nu tot așa și coșele. Dlor le era și frică să se apropie de cal. Ne-a costat multă muncă, până le-am

mai vedem nimic în jurul nostru, de cât copaci bătrâni cu ramurile lor plecate și cu rădicinile ce încrucieșază drumul, ca niște vine puternice.

Am ajuns în vârful dealului. Cu toții, ómeni și cai, respirăm mai liber, căci am scăpat d'o greutate. Fagul se rărește pe nesimțite și îi ia locul bradul. Am ajuns în regiunea acestui arbor. O promenadă admirabilă avem înaintea noastră. De ambele laturi brați, dintré cari unii de o înălțime uimitóre. Mirosul lor ne îmbată. Toți ne împodobim cu ramuri tinere. Glumind, rîdînd și chiuind urcăm pe nesimțite. Pădurea se rărește. Am ajuns într'o poiană de unde ochiul pôte privi în depărtare preste vârful braților rămași de desubt. La drépta în fundul văii se ved răslețele case din Moeciul-de-sus, ear' deasupra acestuia se vede înălbind altă grupă de case, ce fac parte din comuna Fundata.

Îndărătul nostru se vede Șimonul și tocmai în fund, până unde ochiul pôte străbate, se ved unele case din țera Bârsei.

În toate părțile păduri seculare de brad, unde 'și au culcușul urșii, spaima ciobanilor, și livezi înverđite, unde pășunesc oi și vaci, sub ocrotirea păstorilor și a dulăilor de la stâni.

Încă câteva sute de pași și am ajuns la sucursala vama „*Gușanu*“. O casă de lemn cu un pridvor înainte serve, te de lo-

cuintă finanților și de cancelarie șefului. În fața un magazin tot de lemn, ear' mai la o parte o baracă făcută din bărne necioplite, întocmai ca o stână. E cărciuma, unde poți afla rachiu și bere, aduse de la Bran. Tot de aici se aprovizionéză și finanții cu d'ale mâncării, cam de 2 ori pe săptămână.

Érna, finanții nu mai șed aici, nefind plaiul acesta umblat, din cauza drumului rău și nesigur. Singura ființă omenescă ce înfruntă crivêțul ernei în această pustietate e bătrânul cărcimar, care cu plecarea finanților se mută în casa lor, — după cum spunea el — de frică să nu-l fure vr'un lup din hotelul său.

Ací își aduce de cu tómnă provisi în alimente și lemne pe întréga érnă, se incuie în casă și dorme și mănâncă. Apă are în apropiere de la un izvor.

— Și nu 'ți-e urît, moșule, singur aici érna?

— Nu sunt singur. Până la o vreme mai dă târcóle prin prejur câte un urs, ear' mai târziu lupii vin până pe galerie, și iau pe fugă ca pe câni. Și păzește astfelii casele erariului românul nostru o érnă întrégă în acest loc espus, pentru 20 coróne.

(Va urma.)

cu dl protosincol următorii preoți: protopopii B. Băulescu și V. Voina, preoții: Nicolae Soiu, Vas. Sfetea, Filip Crețar, George Ludu, Iosif Micu, Iosif Macimilian, Ioan Broșiu, Ioan Pascu jun., Dr. V. Saftu și diaconul I. Pricu.

Slujba preserisă în tipicul bisericii noastre o a condus cu tactul, care 'l caracterizează, dl protosincol Dr. Roșca. A domnit o ordine esemplară în tot decursul serviciului divin.*

Când a cântat cântărețul Toma Brenciu' cu glasul-i par excellence bisericesc cântarea plină de filosofie: „Adusu-mi-am aminte de prorocul ce strigă: Eu sunt pământ și cenușă, și earăși m'am uitat în mormânturi, și am vădit oșe góle, și am zis: óre cine este împăratul, sau ostașul, sau bogatul, sau sêracul, sau dreptul, sau păcătoșul; ei o'lhănește Dómnne cu dreptii pe robal tãu“, și se pãrea că toți ascultătorii se gândiau la ei înșiși și pare că cetia din fața tristă a fie-cărui, cât este de convins de deșertăciunea și nimicnicia rangurilor și bogățiilor acestei păcătoșe lumi pãmăntești!

Podoba însă a întregului serviciu funebrel a fost fără îndoială predică rostită de păre. protopop Vasilie Voina. Și ca pronunțare, și ca cuprins și ca formă, predică par. Voina a fost din toate punctele de vedere escelentă. (Pecat ar fi, dacă n'ar publica-o); dar și efectul a fost puternic. Unde te uitai vedeai curgând lacrimi de jale pentru iubitul nostru fost protopop I. Petric.

După-ce opt preoți au dus sieriul prin altariu, unde au cântat „Isaia dăntuește“, apoi la grópă cu „în veci pomenirea lui“, cântată de toți preoții după pomenirea melodie obicinuită la Sibiu, ne-am despărțit de „cel din urmă stejar al generației vrednice de laudă, care mult bine ni-a făcut.

„Pentru acésta, iubirii mei frați, cunoscând scurtarea vieții noastre, răposatului să i cerem odhnă de la Christos, și sufletelor noastre mare milă!“
Cornel.

NOUȚĂȚI

Protopopul Brașovului. În ședința plenară de azi consistoriul arhiepiscopesc a întărit alegerea părintelui protopresbiter onorabil Vasile Voina de protopop al tractului Brașov.

Renunțarea unui rege. Cum raporteză o telegramă din Stockholm dte 23 Ianuarie, regele Oscar al Svediei și Norvegiei s'a hotărât să renunțe la tron, din cauză de morb. A nume, tocmai pe acum avea în plan o călătorie prin Norvegia, la care însă, sfătuit de medicii săi, a renunțat și s'a decis tot-odată, ca „pe un timp óre-care să cedeze moștenitorului guvernarea“. Moștenitorul va începe încă în săptămâna acésta să supliniască pe tatăl seu în domnie.

† Clement Popescu. Mercuri în 1/14 Ianuarie c. a adormit în Domnul după un morb îndelungat și greu, parochul nostru Clement Popescu din comuna Mogoș-Miclești, ppresbiteratul Lupșei, în etate de 66 ani, în al 35-lea an al preoției și în al 27-lea an al văduviei sale.

Actul înmormântării îndeplinit Sâmbătă în 4/17 Ianuarie, a fost condus, la însărcinarea domnului protopresbiter Vasiliu Gan, de preotul George Lazar din Valea-Geogelului, asistat de preoții Vasiliu David și Ioan Coc. Cântările funebrele au fost executate de învățătorii Vasile Jina și Macaveiu Cuteanu, cu concursul mai multor cântăreți din loc și vecinătate, în fine s'a ținut o cuvântare funebrelă potrivită.

După finirea ritualelor, preotul G. Lazar a ținut ședința cu comitetul, a luat sub reviziune averea bisericescă împreună cu celele aparținătoare oficiului parochial. S'au aflat tóte în regulă și s'au predat comitetului parochial spre păstrare. Administrarea parochiei deocamdată s'a concredut, ca celui mai apropiat, parochului Vasiliu David din Mogoș-Mămligani.

Pe repozatul îl jelesc: fiul Clement și fiica Aurelia, apoi nepoții și numeroși consăngeni.

* Când constatăm eu acest fapt, unul de lângă mine își gândește în urechii: „Nici nu se pòte altfel, unde conduce Roșca.“

Alegere de preot. Eri a fost alegere de preot în Satulung. A întrunit candidatul Popovici 146 voturi, ear' candidatul Verzea 86 voturi.

Darul regelui. E obiceiul în București, ca la Boboteză, după sfințirea apelor, I. P. S. Sa Metropolitul-primat al României să arunce sfânta cruce în râul Dâmbovița, ear' ómenii mai cu curaj să sară în apă pentru a o scóte, primind cel-ce o aia, pentru acésta bravură o mică remunerație. De câțiva ani un óre-care Ionescu, vîndătoriu de fructe în București, este fericitul, care înfruntând gerul și receala scóte crucea din apă pentru a o preda, întră aplausele publicului asistent, I. P. S. Sale Metropolitului. În anul acésta, afară de obicinuita remunerație, Ionescu a mai primit și un frumos dar de la M. Sa Regele Carol pentru curajul dovedit în atâtea rënduri. A fost chiămat acéca zilele trecute la Palat, unde mareșalul Curții i-a înmănat ca dar al Regelui Carol un cronometru de aur cu cifrele regale în aur și cu un portret al Maiestății Sale Regelui Carol în dosul capacului. Își pòte închipui ori-cine fericirea modestului vîndător de fructe din București, distins în acest mod din partea Regelui seu.

„De la frați“. Acesta este titlul frumoșei și instructivei conferențe, pe care dl Gr. G. Tocilescu a ținut-o Sâmbăta trecută, 4 Ianuarie v. la Ateneul din București, cu ocaziunea seratei literare-artistice, aranjată în favoarea ligii culturale. Invățatul profesor universitar a vorbit pe rënd despre toți Românii, din Ardeal, Maramurés, Crișana, Banat, Basarabia, Macedonia, etc. constatănd, că pretutindenea elementul românesc are vitalitate și destulă putere de rezistență față cu diversese naționalități cari fac încercarea să 'l înghită. A înșirat apoi tóte evenimentele mai însemnate din viața Românilor din afară de regat, făcând pomenire despre marile figuri ale luptătorilor cu merite pentru conservarea neamului românesc. Timp de o oră a vorbit domnul Tocilescu, ascultat fiind cu viu interes de cei prezenți, ear' după terminarea conferenței sgomotoșe aplause l'au rechiămat de câteva-ori.

„Albina“ și presa magiară. Ziarul „Független Magyarország“ din Budapesta a publicat în Nr. seu din 15 Ianuarie a. c. o notiță despre căderea soc. comerc. „Concordia“, susținând că „Albina“, care și de altmintrelea ar fi suferit în anul trecut pierderi simțitoare, ar fi adusă în mari plepșități prin lichidarea „Concordiei“, și că din acésta cauză se vor face în curënd schimbări chiar și în conducerea „Albinei“.

La acésta nouă minciună a presei magiare, ale cărei intențiuni ne sunt pe deplin cunoscute, directorul executiv al „Albinei“, dl Parteniu Cosma, a trimis revistei „Magy. Pénzügy“ un răspuns pe cât de obiectiv, pe atât de temeinic, în care zice, că dacă ar fi vorba numai de lichidarea „Concordiei“ nici nu ar reflecta la noul atac al ziarului „Füg. M.“, dar' deóre-ce acésta se folosește și de acest incident spre a suspiționa și discredită „Albina“, se vede îndemnat a face următoarele constatări:

Soc. comerc. „Concordia“ s'a înființat la 1896 cu un capital de acțiuni de K.200.000 și cu scopul, ca să sprijiniască și înainteze comerțul comunelor rurale din jurul Sibiului și din alte părți și preste tot să desvólte spiritul comercial în popor. (Stat. §. 1.) Acest scop patriotic numai cu rea credință pòte fi denaturat — cum o face Füg. Mg. — în acél înțeles, că s'ar urmări nimicirea comerțianților magiari, pentru-că în Sibiu nici nu există comerțianți magiari, căror „Concordia“ li-ar fi putut face concurență.

E adevărat, că „Concordia“ de la 1899 înceóca a lucră cu pierderi, cari după ultimul bilanș se urcă în total la 102.000 K. și că societatea cu privire la dispozițiile §-ului 187 din L. com. a preferit a decreta lichidarea, de cât a reduce capitalul social și a continua activitatea sa întră stări atât de grave ca cele de astăzi.

În urma acestei hotăriri acționarii „Concordiei“, și întră acésta și „Albina“, la tot cazul vor suferi daune, dar' creditorii societății nu vor avé nici cea mai mică pagubă, de óre-ce activele ei și restul capitalului social întrec cu mult suma pasivelor.

Ce privește afirmațiile, că „Albina“ ar fi suferit în anul trecut și alte pagube mari, că lichidarea „Concordiei“ a adus-o în mare plepșitate și că se va face o schimbare chiar și în conducerea ei, — tóte acéste nu pot fi de cât dorințe, dar' nu au nici o basă reală, pentru-că de fapt de când există „Albina“ n'a încheiat nici un an cu bilanș mai favorabil de cât cel din anul trecut, ear' acțiunile de la „Concordia“ sunt amortisate încă din 1901. Ce privește în fine pe directorul ei executiv, acésta chiar în vederea pisei și reușității ce se manifestă din multe părți cu „Albina“, își ține de datorință a rămâne la locul seu cât timp facultățile sale spirituale și corporale îi vor permite să prevadă agendele împreunate cu postul seu atât de espus, cărui i-a dedicat cea mai mare parte a activității sale din trecut.

Un bun post de medic. Cu termin până la 15 Februarie st. n. e publicat concurs la postul de medic pèrcuat (II-k közegészségügyi körörvosállás) cu sediul în Bucium (Vármező) în comitatul Selagiu. Cercul e compus din 15 comune românești situate la póla Meseșului în frumoșă vale a Agrișului. Dotațiunea e 1200 coróne salariu, 200 coróne relut de cuartir, 600 coróne pausal de călătorie, 4—500 coróne din taxele pentru vaccinat, cum și alte venit laterale și farmacia, așa că dotațiunea se urcă la 4—5000 coróne pe an. Buciumul e centru românesc, are fârg de săptămână, comunicațiune bună etc. Informațiuni mai de aproape dá bucuos protopopul Vasilie Pap din Sângiorji-meseșan (p. Vármező). Petițiunile sunt a se trimite protopopului Tarpai Miklós în Zelau (Zilah).

„România-Jună“, societatea academică din Viena, și-a ales comitetul pentru anul curent astfel: president, cand. prof. Alexandru Sbiera, vice-president cand. fil. Nicolau Dobrescu; secretariu I. stud. for. Leon Holca; secr. II. stud. for. Teodosie Iliuț; cassariu stud. fil. Stefan Grigoroviciu; controlor stud. technic Vasile Reus-Mirza; bibliotecariu și econom stud. tehnic. George Cosma.

Serbarea Botezului în Viena. Ni-se scrie că și în anul acésta, ca în anii din trecut, ceremoniile frumoșe și impunătoare ale ritului nostru au atras multă lume străină la serviciul divin pe care l'a oficiat în ziua Botezului preotul militar din Viena, domnul Pavel Boldea, în bise.ica garnisónei militare din strada Schwartzspanier. Natural, că colonia română din Viena, și membrii societății academice „România-Jună“, erau de față în număr aproape complet. Contingentul cel mare l'au dat însă soldații de limba și legea noastră, cari au fost comandați din oficiu să fie prezenți la serviciul divin din ziua Botezului. Răspunsurile liturgice au fost date din partea unui cor de soldați din regimentul 43 de infanterie, condus de soldatul Popa din Jam. O frumoșă vorbire a rostit apoi părintele Boldea despre datorințele soldaților cătră tron, patrie și națiune, terminând-o cu urări de sănătate și viață lungă pe séma M. Sale Domnitorului nostru, la ce corul a intonat *Imnul poporal*. A urmat stropire cu apă sfințită, și apoi întrunire la ospitala masă a mult iubitului preot militar Pavel Boldea, care are darul de a strage și a încheia șirurile celor de un gând și o simțire.

Statuă în Orăștie pentru soldații căduți la Königratz. Comanda regimentului de infanterie Nr. 64, staționat în Orăștie, a hotărât să ridice în curtea casarmei de acolo o statuă în amintirea soldaților căduți pe câmpul rășboiului din 1866, la care regimentul 64 a luat parte glorioasă. În acest scop musica regimentului a dat eri în sala de la hotel „Transilvania“ un concert foarte bine cercetat. — Regimentul 64 a fost creat în 1859 din alte trei regimente transilvane; până la 1864 a fost în Italia sub comanda colonelului Nescovits, apoi sub a colonelului br Urs de Margina. În tótna anului 1864 a fost transferat la Viena, unde a avut comandant pe br Döpfner, apoi pe colonelul Baumgarten, sub care a luat apoi parte în rășboiul contra prusiacilor.

„Activitatea“ în numărul dte 22 Ianuarie n. anunțând la loc de prim-articol concertul și hotărîrea comadei de a ridica statuia, scrie următoarele: „Ori și de la cine a emanat ideia, ea este și va rămâne sublimă și înălțătoare de spirit pentru acei puțini cari mai sunt în viață și cari au luat parte la acél rășboiu nefericit, în care massa regimentului s'a purtat preste tóta așteptarea și stunci când din brigada br. Safran, a corpului II. de armată, un regiment întreg a trecut la pismaș, așa că regimentul nostru a fost silit să presteze fatigile rășboiului pentru două regimente deodată“, ear' mai la vale următoarele: „În restimp de 14 zile a sosit regimentul în marșuri ordinare până la locul destinațiunii, Zwittau, la marginea Boemiei spre ost. De acolo a luat-o cătră Josefstadt. Comandele de la Salnai și Königratz se auziau. Acolo opera corpul de armată al generalului Gablenz, abia trei kilometri de la ai nostri, ear' la mijloc era râul Elba. Apòpe întreg regimentul a luat parte la bătălii decizătoare de la Königratz, dată la 3 Iulie. Era învățătoriu cântatul muzicii și un entuziasm a cuprins pe toți la auzul imnului „Distăptă-te Române“... Pe lângă tóte că rășboiul a fost câștigat de Prusiaci, regimentul a eșit învingătoriu din tóte atacurile ce le-a avut la Königratz, Piscubitz și Blumenau. Dovadă a fost, că cele mai multe decorațiuni au primit oficii și feciorii acéstu regiment. Și earăși dovadă, că după încheierea păcii cu Prusia, a fost imediat transpus la armata de sud, care lupta contra Italiei“. În amintirea acestor viteji voește comanda regimentului 64 să ridice statuă, și nu ne îndoiim că Românii, deosebi cei din cercul de recrutare al acéstu regiment, încă vor contribui cu obolul lor la ridicarea statuei, fiind el regiment românesc.

Deputat osândit la mórte. Vineri s'a terminat în Londra procesul deputatului irlandez Linch, acusat cu trădare de patrie pentru-că a luptat alături cu burii contra oștirilor engleze. Tribunalul l'a osândit la mórte. Se crede însă, că sentința nu va fi nici-când executată.

Din Banabie, tractul Turda, ni-se scriu lucruri bune despre învățătoriu de acolo, dl Ioan Mănică, om diligent și cu bun tact față de ómenii din comună. De-și numai din tótna anului trecut se află în comuna numită, a înființat un cor cu școlarii sei, și în ziua de Anul-Nou a arangiat un concert în școlă greco-orient., care a succes foarte bine. S'au cântat mai multe piese, în mod armonice, s'au declamat bine mai multe poesii, ear' preotul local domnul Ioan Ilescu a rostit o frumoșă vorbire de deschidere, dând și cu acésta ocaziune bune povețe poporului despre iubirea de școlă și învățătură. Concertul, cărui i-a urmat apoi jocul până în zori de zi, a fost bine cercetat. Venitul curat s'a pus la o parte pentru fondul din care e să se zidiască o biserică nouă, în comuna numită, fiind-că în actuala biserică nu încapă nici a patra parte a credincioșilor noștri.

Din Cincul-mare ni-se scriu următoarele: „Este al șeptelea an de când în comuna noastră sêrbătórea sfântului Ioan Botezătoriu e sêrbătórită cu mare solemnitate, căci învățătoriu nostru Emil Mandocea a introdus usul de a gratula parochului Ioan Mihu ziua onomastică, îndată după încheierea serviciului divin, prin o cântare compusă de dînsul și dedicată păștorului nostru sufletesc. Precum în alți ani, așa și în anul acésta învățătoriu cu tinerimea adultă întonând acésta frumoșă cântare și predând parochului o frumoșă cunună, i-a ținut o frumoșă alocuțiune, la care preotul nostru prin cuvinte alese a mulțami învățătorului pentru acéste manifestațiuni și a promis că va lucra numai spre binele și în întarea poporului. După crii cuvinte din peiturile tuturor a izbucnit cuvintele „Să trăiască“, și toți ne-am depărtat mângâiați și plini de bucurie, mulțamind învățătoriu E. Mandocea că ni-a știut face o îndoită sêrbătóre din ziua sfântului Ioan Botezătoriu.“

Un rar cas patologic. O fată de 20 ani, cu nume Berta Fischer, a durmit la clinica din Viena trei luni de-a rëndul fără să fi simțit ceva în timpul acéstu lung somn, ori-ce i-s'ar fi aplicat pe trup, cu tóte că organele trupului: inima, pulsul, respirația, funcționau normal. Pe durata somnului medicii 'i introduceau nutremânt în stomach în mod artificial. Zilele acéste fata s'a trezit și e sănătósă, nu-și aduce însă aminte de nimic din cele petrecute înainte de adormire.

Concert și teatru în Oravița. Am primit invitare la concertul împreunat cu teatru, ce-l va aranja reuniunea gr.-cat. de cântări „Concordia“ din Oravița-română Duminecă în 1 Februarie 1903 st. n. în sala hotelului din loc „Impăratul Austriei“ sub conducerea dlui Ioan Bogdan, învățătoriu, cu următoriu program: a) Concertul: 1. * * * Arde, cor bărbătesc. 2. I. Vidu: Cântec de primăverie, cor mixt. 3. C. G. Porumbescu: Sosirea primăverii, cor bărbătesc. 4. Fr. Jenke: Tiganca, cor mixt. 5. T. Popovici: Știi mândro când ne iubiam, cor bărbătesc. b) Teatrul: „Baba Hîrcă“, operetă-vrăjitorie în două acte și trei tablouri de D. M. Millo. După producțiune joc. Începutul la 8 ore sêra. Intrarea de persoană: loc de ședut 1 cor., loc de stat 60 fileri. Bilete de intrare se vînd la dl Alecsa Toc, pantofar, și séra la cassă.

Știri mărunte. Tribunalul din Graz a osândit la mórte pe un a nume Iosif Tschedenigg, care a ucis și jefuit pe o femeie bētrână din Graz. — Trenul accelerat care avea să sosiască Vineri la Budapesta la 1 oră 50 minute după amiază, venind de la Viena, a sosit abia la 3 ore și 50 minute. Causa întârzierii a fost, că din cauza gerului înghețând ventilele locomotivei, acésta n'a mai putut funcționa și astfel trenul s'a oprit pe linia deschisă, până ce i-a sosit în ajutoriu o altă locomotivă de la gara din Vaț. — Doi lucrători de la ocele de cărbuni din Bodonș, a nume Ludovic Sotta și Iosif Mihály fiind de rënd pentru lucrările de preste noapte, au căpătat Joi séra câteva cartușe de dinamit, ca să le întrebuințeze eventual la sfărmașarea blocurilor de cărbuni. Înainte de a intra în ocnă, lucrătorii amintiți au mers să iee încă ceva din odaie și au pus cartușele pe cupurtiu. Încălđite de la cuptoriu, au eșplodat apoi tóte, ucigënd pe amândoi nenorociți și sfărmand tot de prin odaie. — Hugo Czobor (Fischer), redactorul și proprietariul fóiei „Szeben-és Fogarasmegye“ (din Sibiu) a fost osândit Vineri la 100 coróne amendă oriș 8 zile arest, pedepsă principală, și la 20 coróne pedepsă secundară, pentru-că a publicat articoli politici fără-ca fóia sa să fi depu cauțiunea preserisă.

Concurs

Prin acesta se eserie concurs pentru ocuparea postului vacant de **paroch** în parochia **Silvașul-inferior** din tractul Hațegului cu termen de 30 zile de la prima publicare în „Telegraful Român”.

Venitele acestei parohii de clasa a III-a sunt 253 corône după fasonarea din còla B. — și înregire corêspundêtoare de la stat.

Parochia este situatã apròpe lângã opidul Hațeg. Concurenții sê-și trimitã suplicile cu documentele prescise subsemnatului oficiu protopresbiteral pânã la termenul indicat, — și pe lângã prealabila încunostiințare sê se prezenteze într'o Duminică sau sêrbãtoare în parochie, spre a-și arãta desteritatea în cântãrile bisericești și în predicare.

Hațeg, în 4 Ianuarie 1903.

Oficiul protopresbiteral gr. or. al Hațegului în conțelegere cu comitetul parochial respectiv.

Titu V. Gheaja
protopresbiter.

Dr. Iosif Blaga

Analise psihologice.

Lecțiuni de psihologie
pentru învățământul secundar

Prețul cor. 2.50 + 20 fl. porto.

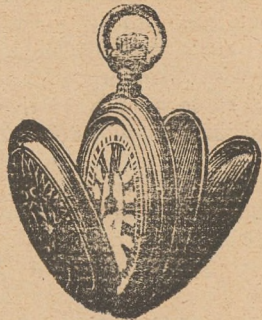
Se pòte procura de la **Librãria arhiepiscopale** din Sibiu.

Alexandru Márki

Istoria universalã pentru școle civile și superiòre de fete pe baza planului de învățãmânt din 1887. — După edițiunea VI în romãnesc de I. Popovici. — Aprobatã de Inaltul Ministeriu r. u. de culte și instrucțiune publicã sub Nr. 4566/1901. — Prețul legat 2.— cor. A se procura de la **Librãria arhiepiscopale**.

Important pentru fie-care om.

Desfacere totalã cu prețuri cel mai eftin, numai cu fl. 2-95 o garniturã admirabilã din 14 bucãți prețioase, juvaerice etc.

Important
pentru
fiecare om!

- 1 orologiu de busnariu, anker remontoir de nickel (la dorințã argintat) cu capace gravate frumos, regulator precis, 3 ani garanție și cutie.
- 1 Lanț elegant panterat, suflat sau nickelat dimpreună cu acățãtor sistem parisian.
- 1 ac de cravatã aurit cu imitație de briliante.
- 1 pãreche nasturi pentru manchete aurii marca „Garanție”.
- 1 garniturã nasturi (botoni) aurii pentru gulere și pepturi, constând din 5 bucãți.
- 1 pãreche cercei de argint veritabil oficios gradati.
- 1 inel de aur cu pãtrã elegantã.
- 1 oglindã de busnariu în cutie.

Acestea 14 prețioase și admirabile obiecte dimpreună cu orologiul remontoir anker se predau numai cu 2 fl. 95 cr. prin rambursare sau prin trimiterã înainte a sumei la firma: **Brüder Hurvitz, casa de esport, Krakau Stradom 17 (Oestr.)**

Neconvenind a le returna în 8 zile primind banii înapoi fãrã ca cumpãrãtorul sê fie cu ceva prescurtat. — Catalòge bogat ilustrate cu tot felul de juvaerice, se trimit gratis și franco. [6] 3—11

Metropolia

Romãnilor ortodoxi din Ungaria și Transilvania
Studiu istoric despre reînființarea Metropoliei, dimpreună cu o colecțiune de acte. Din însãrcinarea Consistoriului metropolitan de **Dr. H. Pușcariu**, arhimandrit, vicariu arhiepiscopesc, etc.

Prețul: broș. 6 cor., leg. 7.70, 8.20 și 9.50 cor.

Se pòte procura de la **Librãria arhiepiscopale** din Sibiu.

Op premiat de Academia Romãnã.

Semințe
din
Agrul lui Christos.

Cuvântãri bisericesci

de
Zacharia Boiu,
asesor consistorial, protopresbiter etc.

Cu binecuvântare arhierescã.

- Tom. I.: **cuvântãri la tòte Duminicile de preste an.**
- „ II.: „ „ „ **prasnicele și sêrbãtorile, precum și la casuale bisericesci.**
- „ III.: **cuvântãri la înmormântãri parastase etc.,**
Prețul fiecãrui tom 3 corône și postal.

Se aflã de vândare la **autorul** și la

Tipografia și librãria Arhiepiscopale
Sibiu

Tot aici se aflã „Cuvântãri funebrele și memoriale”, 1889, de același autor, cu prețul redus de la 3 corône la 2 corône.

„CORVINEANA“

institut de credit și economii, societate pe acții în Hunedóra.

Convocare.

Domnii acționari ai institutului de credit și economii „Corvineana”, societate pe acții, se învitã în virtutea §-ului 19 din statute la

a VII-a adunare generalã ordinarã

care se va ține în Hunedóra la 1 Martie st. n. 1903 la 2 ore p. m. în localul institutului.

Obiectele puse la ordinea zilei sunt:

1. Raportul anual al Direcțiunii despre starea întreprinderii preste tot și despre rezultatul anului al VII-lea de gestiune în special.
2. Raportul comitetului de supraveghiere.
3. Darea absolutoriului Direcțiunii și Comitetului de supraveghiere.
4. Decisiunea asupra împãrțirii profitului curat realizat în anul al VII-lea de gestiune.
5. Ficsarea marcelor de prezențã pentru membrii Direcțiunii și ai Comitetului de supraveghiere pe anul de gestiune 1903.
6. Alegerea directorului pe restul periodului de 2 ani. [10] 1—2
7. Alegerea alor 2 membrii în Direcțiune, a nume: în locul membrilor sortați Petru Șnea și Teofil Tulea.
8. Alegerea comitetului de supraveghiere pe un nou period de 3 ani conform §-ului 43 din statute.
9. Eventuale propuneri ivite în cadrul §-ului 28 din statute.
10. Esmiterea alor 2 acționari pentru verificarea procesului verbal.

Domnii acționari, cari voesc a participa la adunare în persoanã sau prin plenipotențiați sunt rugați a-și depune în înțelesul §-ului 20 din statute la cassa institutului acțiunile eventuale documentele de plenipotențã, cel mult pânã în 28 Februarie st. n. 1903.

Hunedóra, Ianuarie 1903.

Direcțiunea.

Stabiliment nou!!**“Entreprise des pompes funèbres”**

(Institut de înmormântare)

— Proprietariu: **Fritz W. Elges** —

Sibiu, str. Cisnãdiei 18

funcționezã din 26 Decembre stil nou anul curent.

Inmormântãri pompòse și simple.

Prețuri moderate.

[5]

8—17

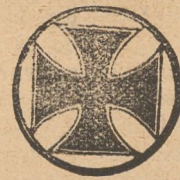
Cruce sau stea duplã electro-magneticã

Patent nr. 86967.

Nu e crucea lui Volta!

Nu e mijloc secret

vindecã și înviorozã

pe lângã garanție.

Deosebitã atențiune e a se aparat vindecã bóle

da împrejurãrei, cã acest vechi de 20 ani.

Aparatul acesta vindecã și folosesc contra durerilor de cap și dinți, migrene, neuralgie, împedecarea circulațiunii sãngelui, anemie, amețeli, țiuțitura de ureche, bãtaie de inimã, sgãrciuri de inimã, asma, auzul greu, sgãrciuri de stomac, lipsa poștei de mãncare, rãcealã la mãni și picior, reuma, podagrã, ischias, udul în pat, influențã, insomnie, epilepsia, circulația neregulatã a sãngelui și multor altor bóle cari la tractare normalã a medicului se vindecã prin electricitate. — În cancelaria mea se aflã atestate incurse din tòte pãrțile lumii cari prețuesc cu mulțãmire invențiunea mea și ori cine pòte examina aceste atestate. Acel pacient, care în decurs de 45 zile nu se va vindeca i-se retrimitã banii. — Unde ori-ce încercare s'a constatat zadarnicã, rog a publica raportul meu. Atrag atențiunea P. T. public asupra faptului, cã aparatul meu nu e permis sê se confunde cu aparatul „Volta” deòre-ce „C asul-Volta atãt în Germania cât și în Austro-Ungaria a fost oficios oprit fiind nefolositor, pe când aparatul meu e în genere cunoscut, apreciat și cercetat. Deja înfãințãtura crucei mele electro-magnetice o recomandã în deosebi

Prețul aparatului mare e cor. 6.—

Prețul aparatului mic e cor. 4.—

folosibil la morburii cari nu sunt mai vechi de 15 ani.

folosibil la copii și femei de constituție fòrte slabã.

Espediție din centru și locul de vândare pentru țerã și strãinãtate e:

MÜLLER ALBERT, Budapesta, V., strada Vadász 42/V.
colțul strada **Kálmán.**